

Ce așteptați din partea lui Dumnezeu?

1 martie 2004

Gili Cârstea

În general lumea creștină, dar în special biserica rămășiței, se află într-o fragmentare teologică fără precedent. Multe personalități ale bisericii noastre au constatat și publicat în ultimul timp lucrări asupra acestui fenomen extrem de supărător.

Avem membri de dreapta și de stânga, zeloți și pacifiști, conservatori și liberali, hetero și homosexuali, schismatici, independenți și ecumenici, păzitori ai sabatului sau ai duminicii, legalști, harismatici sau postmoderniști. De partide teologice sau lideri de opinie, nici nu mai vorbesc, iar scena academică este împărțită și ea după aceleași criterii. Numai că aici au apărut sub-categorii și mai spectaculoase: legători de punți peste prăpăstii confesionale, partizani ai evoluției teiste și, oricât de dezgustător ar părea, fani ai lui Ignatius de Loyola.

În acest ocean de confuzie, fragmentare și indiferență, mai poate oare Duhul Sfânt să aducă o solie cât de cât capabilă să angajeze biserica într-un efort concertat de a prezenta lumii ultima avertizare cât de cât coerent?

Ce virtuți ar trebui oare să posede o asemenea solie, încât să nu dezbine administrația bisericii, să convingă corpul pastoral, să aibă sprijinul elitei academice adventiste, să fie acceptată de popor și în același timp să nu ofenseze lumea creștină?

Mai important, ce farmece speciale ar trebui să aibă solul prin care va fi trimisă ea, așa încât solia să aibă șansa de a ajunge, cel puțin, la urechile bisericii mondiale?

Prin urmare, ce credeți că ar putea face Dumnezeu pentru ca în biserica noastră să se producă redeșteptarea și reforma atât de visate și dorite de toată lumea, dar care să și mulțumească pe toată lumea?